

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XXII. Iac. Sadoletvs Cardinalis Gregorio Cortesio Abbati S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

re longior, quando nec tibi id magis, quam Reipub. est tri-
bendum: & tu etiam me taceate animum probè nosse & per-
cipere meum potes. Illud, quod ad priuarum meum erga te of-
ficium pertinet, libentiùs commemorabo. Ego cum te amavi
semper, omnique honore & obseruantia dignissimum duxi: tum
tuis plurimis beneficiis affectus atque ornatus, cui plus debere
me confiterer, quam tibi, habui vnquam neminem. Non enim
oblitus sum perpetuè tuæ erga me liberalitatis, & contubernij
illum postri: quo tempore domus & familiaritas tua maiori et-
iam honori mihi fuit, quam commoditati. Quarum ego rerum
memoriam conferuo, & gratissimam mente prosequor. Tulit au-
tem posterorum temporum fortuna, vt diuersis locis occupatio-
nibusque distracti, frui suauitate nostræ consuetudinis non pos-
simus: cuius nunc repetendæ ac recuperandæ spes mihi est ob-
lecta. Quæ si mihi, vt cupio atque opto, sic ex sententia procef-
serit, perficiam profectò, vt meæ in te obseruantia, summique
amoris, tu fructus eos percipias, qui maximè vestra amicitia &
tua amplitudine digni, tibi que præcipuè à me debiti sunt. Vale.
Carpent. IX. Calend. Maij, M. D. XL.

XXII.

IAC. SADOLETVS CARDINALIS
Gregorio Corresio Abbati S. P. D.

FRATRES nostræ amicitia, qui ex vsu & congressu quodiam
no, communicationeq; sermonum & cogitationum omniu,
percipi vberimus solet, fuit ille quidem nobis multa & rerum
varietate & temporum interruptus: quod in simili & voluntate,
& natura, dissimilitudine quadam curarum atque actionum, &
longinquitate regionum fumus ferè disiuncti. Sed tamen &
sua cuncta virtus, præstansque oprimarum arrium scicntia, te
animo meo præsentem semper constituit: & amicitia fides,
(sicut ego mihi persuadeo) item me tuo: vt si absumus corpo-
ribus, animis tamen proximi, copulati que fuerimus. At nunc
tunc tanto intervallo literarum inter nos factio, quod propter con-
suetudinem ad te scribam, ne forsitan mireris, ratio tibi à me mei
fidei reddenda est. Ego te, Corresi optime, & doctissime, cum ta-
lem sanctorum virum esse cognouissem, qualem omnes existimant,
omnibus ingenij, humanitatis, doctrinae ornamentis prædi-
tum, amare cepi ab initio non mediocriter: nec communi illo,
quo omnes bonos diligimus: sed præcipuè quodam, & singula-
ri amore. Quam animi mei propensionem erga te, secuta aliquot
hinc inter nos, breuis quidè illa, sed incunda congressio, confir-
mavit. Neq; verò postea memoria vnquam tui, quanquã absens,
inter-

intermisi. Sed quod vsu venite interdum solet, vt accidant res
 caisionesque nonnullae, quibus ad acriorem amicorum ab-
 recordationem animus commoueat: id mihi nunc con-
 aduentu ad nos, vel reuerfione potius, Anto. Florebelli
 Quem & ipsum doctissimum iuuenem, mihiq; carissimum
 cum per se libentissimè vidissem: tum accessio ad eam volun-
 tem, quam ex eius aduentu cepi, non exigua fuit, quòd is de
 sentibus amicis ac necessariis in eis, ea quae teire cupiebam, ex-
 fuit mihi omnia: in quibus multus de te nobis sermo, inque
 cundissimus. Faciebat autem & conditio temporum & neces-
 ritas rerum communium: quas hodie videmus in graue discrimen
 adductas, vt in percontando de te diutius commorarer, parum
 id mihi sumens ad animi solatium & oblectationem: parum
 eam sollicitudinem atque curam, quam pro Repub. capio, con-
 uertens & referens. Ac mihi quidem in magno meo ac pen-
 tolerabili dolore, quem ex Federici Fregolij, vtriusq; in illis
 vt tute scis, amicissimi, summi praeterea & singularis viri ac Ca-
 dinalis, morte acceperam: non mediocri leuatio erat tuum
 insignium virtutum, & mutuae inter nos benevolentiae con-
 moratio. De Repub. autem ita cogitabam, cum ea tali fuit
 pore, ex tanti viri interitu grauissimè esset affecta, debere
 mnes, qui eam saluam & incolumem esse cupimus, dare opera
 & elaborare pro sua quaeque parte, vt ad ipsius gubernaculo
 admoueantur, qui ferre illi opem, & subuenire periclitantur
 sint. Quo quidem è numero tu cum semper aptus, tum hoc te-
 pore praecipuè praestans eximiusque iudicans: cum reliqua
 iam lumimbus extinctis, eluceat virtus, & doctrina, & in regna
 tua. His ego curis & cogitationibus excitatus, praeter & me-
 tuam expectationem, vt ad te scriberem, adductus sum: non
 moriam tui & benevolentiam, tanquam obsoletam renouam
 qua semper apud animum meum incolumis seruata esse scilicet
 recens tibi consilium meum scribens, qui decreui, & statum
 habeo, curare atque eniti quantum in me est, vt ab his opor-
 nes est potestas, tui honoris ratio, & utilitatis simul Reipub.
 tur. Hoc si in vrbe & curia praesens ad essem, agerem fortassis
 ratiùs & vigilantius. Nunc quando abs sum longè gentium, vt
 ipse perspicias, ita contendam tamen, vt mea mihi recte
 conscientia, quam ego omnium rerum facio longè plurimum
 lum à me officium, quod sit vel amicitiae vel Reip. debitum
 termittatur. Tu interim, vt valetudini seruias, saluumque
 bis conferues, & Isidorum Clarium tuum, hominem docti-
 simum, virumque optimum meis vt saluere verbis inbeas
 abs te peto. Carp. M. D. XLI.